

26/8/2007 ESTIU // L'AUGE DE CREAR ESCENES AMB ELS SUGGERIMENTS DELS ESPECTADORS

Improvisa com puguis

- Els espectacles d'improvisació triomfen al Teatreneu, que programa els xous de la companyia Planeta Impro
- Un públic jove i fidel participa en les funcions

Foto: MARINA VILANOVA

ESPONTANÉITAT Foto: MARINA VILANOVA

Si desitja veure el gràfic en PDF faci un clic a la imatge.

IMMA FERNÁNDEZ
BARCELONA

"Vull que es mori d'un atac de polls". Aquesta va ser l'enginyosa petició d'una jove espectadora durant una sessió d' *Impro fighters*, l'espectacle campionat que cada divendres aplega una legió de seguidors al Teatreneu de Barcelona. El públic mana i els actors obeeixen improvisant en un tres i no res petites historietes d'acord amb les sovint esbojarrades propostes de la platea, que a més a més tria el guanyador. Aquest divendres, a l'actor Jaume Navarro li va tocar heure-se-les, a l'escenari, amb una imaginària marabunta de bestioletes que el van devorar fins a la mort.

Així és l'anomenat teatre d'improvisació, una modalitat escènica en auge que s'ha guanyat el fervor d'una audiència jove i participativa amb ganes de passar-s'ho bé. Ja fa quatre anys que el teatre de Gràcia va apostar per aquest tipus de representacions i programa els xous de la companyia Planeta Impro: *Zzapping* --un veterà concurs entre dos grups d'actors que tornarà al setembre--, *Impro fighters* --un campionat entre vuit actors personatges que competeixen entre si-- i *Improshow* --jocs i proves d'improvisació--.

Diversió col·lectiva

Els tres muntatges, de diferent format, tenen en comú fer participis del *divertimento* els assistents, que a l'accedir a la sala escriuen en un paper una frase. Després, *in situ*, els actors han d'introduir en els textos improvisats els títols extrets a l'atzar. Hi ha títols que déu n'hi do, i és aleshores quan l'enginy actoral queda a plena llum. "Els que són assidus a aquests xous s'inventen els títols més complicats del món", explica José Luis Adserías, director i actor de Planeta Impro.

Un exemple recent: *Una libèl·lula degolla un cargol boig...* I al

cap de ben poca estona, els actors es van ficar a la pell d'un grup de científics que miraven per un microscopi i se n'anaven a la selva per aclarir el misteriós assassinat.

No és gens fàcil. Darrere de l'enginyosa habilitat per entrelaçar els fils d'una escena espontània hi ha moltes hores de pràctica per potenciar els recursos expressius i creatius. "Exercitem la fluïdesa, el ritme, la imaginació, l'escolta... És un treball conjunt, ens recolzem mútuament per construir la millor història", argumenta el director de la companyia, que fa vuit anys que estimula les neurones, les seves i dels seus alumnes, per estar sempre a l'aguait.

Professor de l'anomenada tècnica impro, Adserías subratlla que, a diferència del teatre de text, aquestes obres requereixen un plus de l'actor: "S'ha de tenir energia, rapidesa mental, reflexos. Si tens un dia baix, l'únic que et queda és recolzar-te en els teus companys i que ells portin el pes de la representació".

"El nostre únic propòsit és divertir, i aquest teatre és molt viu, molt amè. Cada funció varia. Hi ha persones que han vingut 40 o 50 vegades, i això no passa amb cap obra teatral", afegeix Adserías, que també ha creat muntatges de contingut social per a escoles i l'any que ve abordarà la problemàtica de l'anorèxia. Però abans, el mes de novembre, els membres de Planeta Impro disputaran el Mundial d'Impro fighters, un campionat d'improvisació que se celebrarà a Puerto Rico. "Hi ha campionats d'àmbit local i estatal. És un fenomen en molts països i el que fem al Teatreneu té molt èxit", assegura l'actor.

Agilitat i gràcia

Josep Salvatella, director del Teatreneu, va guanyar l'aposta per l'atractiu inesgotable de la improvisació, que omple de dijous a dissabte la sala de Gràcia: "Agraden molt perquè són innovadors, àgils i a més a més riure és molt saludable. Ha enganxat un públic molt jove, d'entre 17 i 20 anys, cosa que busquem tots els programadors. També hem fet xous per a la canalla, el *Petit Zzapping*, i cada any es renoven els espectacles. A mi no em deixen de sorprendre els actors amb les seves ocurrencies, tenen una originalitat que no se l'acaben".

Salvatella lamenta que el treball d'aquests lluitadors de la improvisació sigui poc valorat: "Es necessita un actor especialitzat. No poden sortir a escena i pim pam pum, crear alguna cosa bona. Abans de cada funció tenen una sessió de concentració i relaxació i assagen cada dia per guanyar frescor. Estic segur que pocs actors del teatre i de la televisió serien capaços de fer-ho", postilla.